

УДК 632.651

Аврамець А. С., магістр

Бабич О. А., кандидат біол. наук, доцент кафедри ентомології м. проф. М. П. Дядечка

Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: nubipbabich@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ САДЖАНЦІВ ХМЕЛЮ ВІД ФІТОПАРАЗИТИЧНИХ НЕМАТОД

Хміль належить до групи культурних рослин, які за технологією потребують тривалого беззмінного вирощування. Для висадки слід використовувати тільки здорові саджанці, а всі підозрілі на дитиленхоз, уражені іншими хворобами – бракувати. Значною проблемою є повне звільнення кореневої системи від зволожених часток ґрунту, зважаючи, що викопування відбувається ранньою весною. Інтенсивне струшування чи зачищення за допомогою щіток, навіть з відносно м'яким ворсом, призводило до механічного пошкодження кореневої системи молодих рослин і було небажаним. Найбільш раціональним, згідно наших досліджень, було 30 хвилинне замочування коренів у воді з наступним змивом часток ґрунту і нетривалим підсушуванням саджанців безпосередньо перед висадкою в ґрунт. За таких умов спостерігалося добре приживлення саджанців, а дотримання викладених вище рекомендацій запобігало поширенню цист хмельової нематоди з посадковим матеріалом у межах господарства чи навіть в нові райони вирощування хмелю.

Проведені нами дослідження засвідчили також доцільність садіння рослин по можливості раніше – в третій декаді березня, а в роки з за-

пізненням наростання весняних процесів – першій декаді квітня. Дотримання цих рекомендацій забезпечує краще приживлення саджанців і навпаки, суттєво уповільнює заселеність коренів фітонематодами на початкових етапах їх органогенезу.

В подальший період росту і розвитку проникнення коренів в глибокі шари ґрунту дає змогу краще протистояти як фітопаразитичним нематодам, так і несприятливим факторам середовища, особливо посухам. Обов'язковою умовою досягнення високої ефективності противнематодних заходів є також систематичне знищенння бур'янів – резерватів червоподібних нематод. Крім прямого негативного впливу, бур'яни є додатковими джерелами виживання і розмноження фітопаразитичних нематод.

Таким чином, використання оздоровленого садівного матеріалу забезпечує краще приживлення рослин та дозволяє кореневій системі молодих насаджень проникнути в глибокі шари ґрунту, що підвищує їх витривалість до комплексу фітопаразитичних нематод. Тому, отримання якісного садівного матеріалу слід вважати однією із важливих ланок в системі захисних заходів від комплексу шкідливих організмів.

УДК 633.35:631.87

Алейнікова Л. М., молодший науковий співробітник

Ткаченко Т. М., молодший науковий співробітник

Полтавська державна сільськогосподарська дослідна станція ім. М. І. Вавилова Інституту свинарства і АПВ НААН України

E-mail: alexandrلن@ukr.net

УРОЖАЙНІСТЬ СОЧЕВИЦІ ЗАЛЕЖНО ВІД СИСТЕМИ УДОБРЕННЯ В УМОВАХ ЛІВОБЕРЕЖНОГО ЛІСОСТЕПУ

Загострення проблеми дефіциту рослинного білка пов'язане зі значним скороченням обсягів виробництва зернової продукції основних зернобобових культур. Нині їх частка у загальній структурі посівних площ України не перевищує 10%, що значно нижче за науково обґрунтований рівень. Зниження валових зборів зерна зумовлено поряд з негативним впливом біотичних та абіотичних чинників навколошнього середовища також і недостатнє ресурсне забезпечення у технологіях вирощування сочевиці.

Сочевиця (*Lens culinaris* Medic) є середньо-відагливою до тепла, та посухостійкою культурою. Сочевиця, як і всі бобові культури, сприяє накопиченню азоту в ґрунті, тому введення в сівозмінну хоча б 20% бобових дає змогу на 30-40% зменшити застосування азотних добрив.

Метою досліджень передбачалося визначити вплив системи удобрення на формування вро-

жайності сочевиці в умовах Лівобережного Лісостепу.

Польові дослідження проводились на дослідному полі Полтавської ДСГДС ім. М.І. Вавилова у 2019 році. Основним типом ґрунтів земельної ділянки, де проводили дослідження, є чорнозем типовий малогумусний.

Схема досліду для сочевиці включала внесення мінеральних добрив дозами діючої речовини $N_{20}P_{20}K_{20}$, $N_{30}P_{30}K_{30}$, $N_{40}P_{40}K_{40}$. Облікова площа ділянки 30 m^2 . Повторність досліду чотириразова. Розміщення варіантів систематичне. Попередник – пшениця озима. Сорт сочевиці – ‘Любава’.

Технології вирощування, за винятком агротехнічних, що вивчались була загальноприйнятою для зони Лівобережного Лісостепу України.

Результати досліджень показують, що за внесення мінеральних добрив створюються більш

сприятливі умови для наростання фітомаси, накопичення сухої речовини та формування асиміляційної поверхні рослинами сочевиці, що в свою чергу підвищує індивідуальну продуктивності рослин.

Найвища ефективність для сочевиці забезпечувало внесення мінеральних добрив дозою діючої речовини $N_{30}P_{30}K_{30}$ кг/га д.р. за урожайністі 1,53 т/га. Підвищення урожайності зерна

від застосування мінеральних добрив за сівби не інокультиваним насінням становила 0,30–0,43 т/га за рівня на контролі 1,13 т/га

В умовах недостатнього зволоження Лівобережного Лісостепу України технологія вирощування сочевиці яка передбачає внесення мінеральних добрив в дозі $N_{30}P_{30}K_{30}$ дозволяє підвищити урожайність на 35,4% за рівня на контролі 1,13 т/га

УДК 633.85:631.5

Алієва О. Ю., аспірант

Інститут олійних культур НААН України

E-mail: olya_alieva@meta.ua

УРОЖАЙНІСТЬ СОРТІВ САФЛОРУ ПІД ВПЛИВОМ АГРОПРИЙОМІВ ВИРОЩУВАННЯ

Дослідження впливу елементів технології вирощування, таких як: строки сівби, норми висіву, мінеральне живлення, застосування регуляторів росту і сортові особливості на продуктивність посівів і якість насіння сафлору, в конкретних ґрунтово-кліматичних умовах є актуальними.

Метою досліджень було встановлення залежності врожайності сортів сафлору від додаткового мінерального живлення та застосування стимуляторів росту.

Дослідження проводились у 2017-2019 роках на полях Інституту олійних культур НААН. Сівбу сортів сафлору ‘Живчик’ і ‘Добриня’ проводили у першій декаді квітня з нормою висіву – 240 тис. схожих насінин на гектар. Система основного обробітку ґрунту: класична. Варіанти застосування мінеральних добрив: 1. Контроль – без добрив; 2. $N_{60}P_{50}$ під основний обробіток ґрунту; 3. P_{50} під основний обробіток + N_{60} під передпосівну культивацию. Варіанти застосування стимуляторів росту: 1. Контроль – без обробки; 2. Рост-концентрат (1,0 л/га) + Хелатин олійний (1,5 л/га); 3. Хелатин Форте (1,0 л/га) + Хелатин моно бор (1,0 л/га); 4. Хелатин моно бор (1,0 л/га) + Хелатин фосфор-калій (1,0 л/га); 5. Хелатин фосфор-калій (0,5 л/га) + Хелатин мультимікс (0,5 л/га) + Хелатин моно бор (0,5 л/га). Обробку рослин здійснювали у фазі 6-10 листків сафлору.

В результаті проведених нами досліджень встановлений вплив додаткового мінерально-

го живлення та застосування мікробіологічних препаратів на врожайність сафлору сортів ‘Живчик’ і ‘Добриня’.

В залежності від фону мінерального живлення та варіанту застосування стимулаторів росту рівень врожайності сафлору сорту ‘Живчик’ знаходився в межах 1,46-1,71 т/га, сорту ‘Добриня’ 1,55-1,85 т/га. Приріст від застосування мінеральних добрив дорівнював: для сорту ‘Живчик’ 0,11-0,17 т/га, для сорту ‘Добриня’ 0,17-0,22 т/га. В залежності від варіанту застосування препаратів врожайність сафлору зросла на: 0,05-0,12 т/га у сорту ‘Живчик’ та 0,03-0,11 т/га у сорту ‘Добриня’. Найбільша врожайність сафлору сорту ‘Живчик’ – 1,71 і 1,70 т/га та сорту ‘Добриня’ – 1,84 і 1,85 т/га отримані на фоні внесення мінеральних добрив в дозі $N_{60}P_{50}$ під основний обробіток ґрунту з застосуванням препаратів Рост-концентрат + Хелатин олійний і Хелатин моно бор + Хелатин фосфор-калій. Згідно статистичної обробки на врожайність найбільший вплив чинить застосування мінеральних добрив – 51,71%, в меншій мірі сортовий склад – 42,18% та в незначній застосування препаратів – 5,34%.

Із вище зазначеного слід зробити висновок, що сафлор добре реагує на додаткове живлення. Найбільш ефективною виявилась система удобрення – внесення мінеральних добрив в дозі $N_{60}P_{50}$ під основний обробіток ґрунту з застосуванням препаратів Рост-концентрат + Хелатин олійний і Хелатин моно бор + Хелатин фосфор-калій.

УДК 631.86:633.11

Амінов Р. Ф., кандидат біологічних наук, викладач каф. фізіології імунології і біохімії з курсом ЦЗ та медицини

Запорізький національний університет

E-mail: 91_amin_91@ukr.net

ВПЛИВ ОРГАНІЧНИХ ДОБРИВ ТВАРИННОГО ТА РОСЛИННОГО ПОХОДЖЕННЯ НА ПРОРОСТАННЯ ПШЕНИЦІ

Із-за екологічних факторів, наприклад забуднення отруйними пестицидами, мінералами та різними хімічними речовинами, засухою, ерозією ґрунтів та виснаження землі в результаті

висадження різних сортів рослин на полях, які дуже знижують хімічний та біологічний склад поживних речовин у ґрунті, зменшення частки висаджених бобових культур у сівозміні при-